

GRÅGÅSEN

2/2022/ Årgang 23

Foto. Allan Gudio Nielsen

SENIORUDVALGET DOF KØBENHAVN

www.dofkbh.dk

Forsidebillede Allan Gudio Nielsen, havlit han, vinter/forårsdragt.

Ved du, at havlitten har et kompliceret dragtskift med 3 årlige dragter. Det er en lille elegant dykand, som yngler i de arktiske områder på det meste af den nordlige halvkugle. Vi har den i vores farvande om vinteren, men den befinder sig ofte langt fra land.

Heldigvis ser vi næsten altid havlitten i dens smukke vinter/forårsdragt på vores årlige vintertur til Skåne/Tranås ud fra Abbekås havn.

SENIORUDVALGET

Grethe Wenzell	51229985	grethewenzell@webspeed.dk
Flemming Kragh Hansen	40200345	flemming.kragh.hansen@gmail.com
Jan Chr. Mollerup	39658767/40508487	f.mollerup@mail.dk
Niels Mathiassen	23647040	kjersti.mathiassen@mail.dk
Pamela Bartholomeuz	24824345	finnogbarti@gmail.com
Joan Klausen	51928836	Joanklausen18@gmail.com
Bjarne Andersen	40552314	Bispe32@youmail.dk
Ib Sørensen	40299710	ibs@email.dk

Seniorudvalget arrangerer årligt ca. 20 fugleture og 6 foredrag, fortrinsvis for DOFs ældre medlemmer. På vore ture har fuglene højeste prioritet. Vi lægger også vægt på et godt socialt samvær og nyder i øvrigt årets gang i naturen.

Som medlem af DOF kan du tilmelde dig Grågæssenes mailliste ved at sende en mail til Bjarne Andersen med oplysninger om navn, adresse, tlf.nr. og mailadresse. Ligeledes kan du henvende dig til Bjarne, hvis du har adresseændringer eller hvis du ikke mere ønsker at stå på maillisten. Bjarne's mailadresse: seniorudvalget@outlook.com

INDHOLD:

Mindeord	4
Billedet, der taler for sig selv	4
Gåsefjeren	5
Pungmejsen og mig	7
Det var ikke en stork	10
Noget om fugleiagtagelser	11
En søkongekoloni	12
Turen til Skåne /tranås	16
Kort over turene (Skåne/Tranås)	19
Morgenfugletur med Thomas Vikstrøm	21
Judasøre	22
Foredrag	23
"Kør selv" Kyndbyværket	24
Bustur til Sydsjælland	26
"Kør selv" Nordhavnstippen	29
Bustur til Tempelkrog m.m.	30
Kommende ture	33

Kim Skelmose

Kyndbyværket

Foto John Kristensen

Søkonge

Foto: Finn Carlsen

Lillian Tøttrup blev bisat fra Lyngby Kirke den 3. februar 2022.

Lillian deltog ivrigt i mange år i Grågæssenes ture, men i de senere år, hvor kræfterne ikke rakte så langt, så vi hende mest til møderne i Vanløse. Lillian var en stor naturelsker, og har videregivet den glæde til i hvert fald et af sine børnebørn, nemlig Anders Tøttrup.

Lillian gik på min mands fuglehold i Lyngby i mange år. Hvert år til sæsonafslutningen, var vi på tur til Korshage og Hov Vig, og efterfølgende var vi til det store kaffe- og kagebord i Lillians sommerhus, altid benævnt ”store kagedag”. Der var fyldt med livsglæde og stor gæstfrihed, ofte var vi 30 mennesker.

Lillians gæstfrihed og omsorg for sine medmennesker var enestående. Vi har mistet en rigtig dejlig ven.

Æret være Lillians minde.

Lis Geertz-Hansen

Ole B. Mortensen, 11. april 1941 – 4. marts 2022

Den 4. marts 2022 måtte vi tage afsked med endnu en Grågå, da Ole B. Mortensen sov stille ind.

Ole blev bisat den 11. marts fra Herstedøster Kirke.

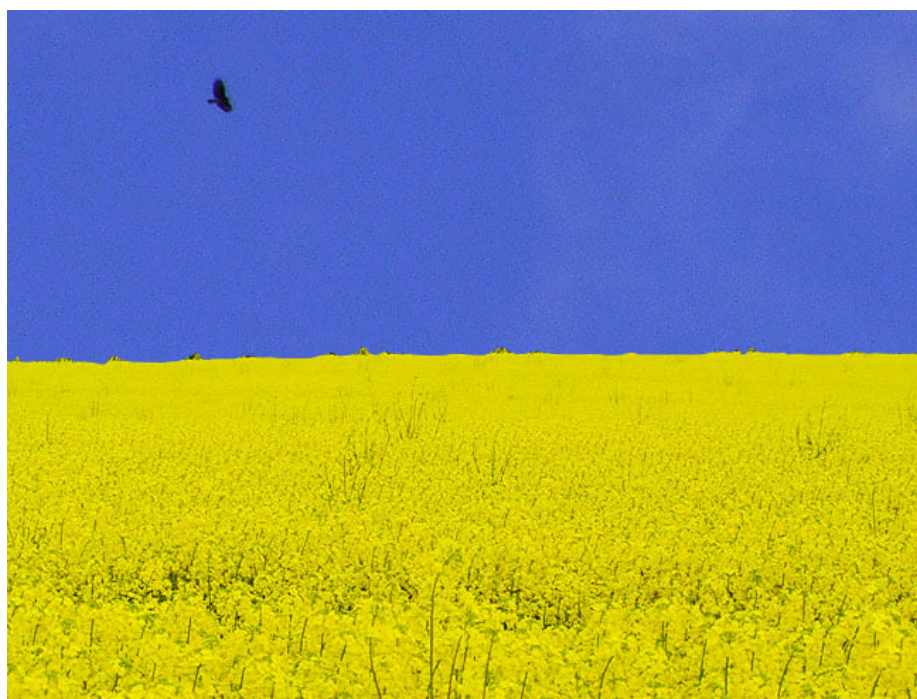
Ole var sammen med Elsebeth flittige gæster ved vore foredrag i Vanløse indtil coronaen ramte Danmark.

Det var efterhånden et stykke tid siden de havde været med på vore ture.

Lisbeth og jeg kendte Ole og Elsebeth i andre sammenhænge, da Lisbeth spillede seniorvolley med Ole, og jeg er holdleder for et gymnastikhold, hvor Elsebeth deltager. Derudover var de begge skolelærere på Vridsløselille Skole, hvor vore børn startede deres skoletid, så vor datter har haft Ole som lærer.

Æret være Oles minde.

Bjarne Andersen

Taler for sig selv

Foto: Niels Riis Ebbesen

GÅSEFJEREN

Min første havørn var på Lofoten. Morten og jeg kom cyklende på vej mod Lofotens sydligste punkt Å. Havørnen kom flyvende ind fra havet og krydsede vejen 10-20 m foran os. Den hvide hale og fornemmelse af det tunge vingeslag står stadig klart. Det er en oplevelse, vi begge vender tilbage til.

Min interesse for fugle er ikke noget, jeg har med hjemmefra. Mine forældre var nok interesseret i natur, men ikke specielt i fugle. De kendte dog til de mest almindelige fuglearter og fuglestemmer, som jeg også lærte.

Jeg er født i 1955 og opvokset i Lyngby. I min barndom blev der gået en del ture langs Mølleåen, som vi boede tæt ved. Ferier blev holdt i Danmark og det sydlige Sverige/Norge, hvor jeg har oplevet mange forskellige naturområder. Desuden holdt min bror og jeg hver sommer ferie hos min mors familie på Norddjursland. Her boede vi tæt ved stranden og kom også på familiegården i nærheden. Jeg har mange oplevelser af natur, strand og marker herfra, men meget begrænset om fugle.

Men en fugl husker jeg tydeligt, dompappen. Udenfor køkkenet stod et lærketræ, og her blev der om vinteren fodret fugle. Der kom en del forskellige fugle og altså også dompappen. Jeg syntes den var så smuk, og fandt det meget eksotisk, at den kom på visit oppe nord fra. Når den kom, var det vinter. Den stemning rører mig stadig, når jeg ser og hører dompappen.

Senere begyndte jeg på biologistudiet på Københavns universitet, læste et par år, hvorefter jeg stoppede og tog en uddannelse som laborant. På biologistudiet mødte jeg flere med interesse for fugle, og jeg blev introduceret til feltornitologien. Det må have ramt noget i mig. Jeg købte en kikkert og en fugleguide og meldte mig ind i DOF.

Et par år efter mødte jeg min nuværende mand Morten. Også han var interesseret i fugle og nybegynder som mig. Det blev til flere busture med DOF specielt til Skåne, men også en flerdagstur til Vadehavet. Desuden tog vi selv på fugleture til Sydsverige, ligesom vi på vores ferierne i Europa også kiggede på fugle.

Det var i begyndelsen af 80erne, og fra både turene med DOF og vores egne ture har jeg mange stærke fugleoplevelser, som bl.a. havørnen ovenfor. Måske fordi vi som nybegyndere oplevede mange fugle for første gang, står oplevelserne ekstra klart.

Så kom børnene til. Børn og arbejde fyldte hverdagen og fuglekigningen blev stort set reduceret til fuglene i i nærområdet, i haven i Måløv og ved sommerhuset på Sjællands Odde.

Da børnene var ved at flytte hjemme fra, tænkte vi, at vi måtte give os selv et spark og mere aktivt kigge på fugle igen. Vi tog på en tur til Extremadura og havde en fantastisk oplevelse. Der er en rigdom af fugle der. Efterfølgende besluttede vi at tage på en guidet fugletur til Extremadura for at

få et endnu bedre kendskab til området og fuglene. Det blev til flere ture med Scanbird til Spanien og Portugal.

Desværre blev Morten for snart 10 år siden ramt af en hjerneblødning. Det har givet ham problemer med dobbeltsyn og med balancen, hvilket gør det vanskeligt for ham at anvende en kikkert, også en monocular kikkert. Han er nu den, der jævnlige følger Dofbasen og fortæller mig, hvis der er noget interessant at gå efter. Desuden tager vi ind i mellem på fugle- naturture, der er tilpasset Morten. De senere år har jeg så selv været på fugleture med Scanbird til flere områder i Europa. Det har været en dejlig og givende oplevelse at være på tur med andre, der også synes, det er sjovt at nørde fugle.

På nogle af disse ture har jeg mødt flere ”Grågæs”, som meget varmt har talt om foreningen ”Grågæssene”, og da jeg for snart to år siden gik på efterløn, var jeg ikke i tvivl om, at det måtte være en forening for mig.

Selv om det var en lidt blandet start, hvor der pga. coronaen var flere aflysninger end arrangementer, kan jeg kun sige, at jeg føler mig taget imod med stor venlighed og varme. Det er sjovt at se på fugle sammen med andre, og jeg glæder mig over at komme rundt i landet og opleve de mange spændende og dejlige lokaliteter.

Til mange af mine bedste fugleoplevelser knytter sig også lyden af fuglene. Når jeg hører nogle bestemte fugle, giver det ofte minder om andre oplevelser.

Jeg stod for nogle år siden en kold og blæsende regnvejrsaften i marts inde i byen. Det virkede mere som en efterårsaften end en forårsaften. Pludselig hørte jeg lyden af traner over mig, mange traner, og selv om jeg ikke kunne se dem, blev fornemmelsen og glæden over foråret, der var på vej, meget tydelig.

Småfugle og deres sang/kald er dog et dunkelt kapitel for mig, men jeg har erfaret, at mange af jer ”Grågæs” er både dygtige og villige til at give jeres viden herom videre. Så jeg glæder mig til de kommende forårsture, hvor der både skal lyttes og læres.

Mie Panduro

Dompap han

Foto: Jette Bjerregaard

Pungmejsen og mig

Vi hører ikke noget til pungmejsen mere. Det er ikke nødvendigvis fordi vores hørelse er blevet dårligere med årene, men den er her bare ikke mere. Den nåede at være hos os i knap 60 år. I 2021 var der ganske få observationer af pungmejse i Danmark, og den nåede næppe at yngle.

Jeg fik øje for denne dejlige fugl, da jeg flyttede til Risby, Albertslund i slut 80'erne, Det er tæt på Porsemosen. Min nabo i Risby ejede den grund i Porsemosen, hvor pungmejsen yngede første gang i Danmark (så vidt vides), Det var i 1964, i en stor birk. Han var heldigvis fugleinteresseret, og havde helt styr på, hvilke fugle, der var på hans grund.

Da ynglesæsonen var forbi, klippede han reden ned, og hængte den op i sin stue. Her pyntede den så, sammen med forskellige udstoppede fugle.

Færdig rede, Porsemosen

Foto: Arne Borg

Jeg nåede at se den første kendte pungmejse rede i Danmark, inde hos naboen. Man kan stadig se det kendte Pungmejsen-træ i Porsemosen, en prægtig birk, tæt ved Nybølle Å.

Efter 60'erne var Porsemosen en vigtig habitat for pungmejsen i Danmark, med op til 20 par i 80'erne og 90'erne. Jeg var ofte i mosen, og håbede at finde årets første pungmejse. Det var dog for det meste andre, som var heldigere (dygtigere) end mig. Senere blev der færre og færre fugle, og det seneste par år har der næppe været ynglende pungmejsen i Porsemosen.

Den blev hørt og set én gang i 2021.

Der kan jo være forskellige årsager til, at det er sådan, men nok ikke noget vi kan ændre på.

Det er ligesom med tyrkerduen, som jeg et år havde ynglende i min have. Den kom til os, men er nu er den også væk igen.

Pungmejsen er ikke sky fugle. De bygger som regel reden tæt på vand, eller over vand. Hvis over vand, et par meter oppe, ellers 3-4 m oppe. De er nærmest letsindige.

For nogle år siden stod et par ornitologer og beundrede en af de sidste potentielle ynglefugle ved reden i Porsemosen. Pludselig kom en spurvehøg drønende, og snuppede hunnen. Hannen blev et par dage på stedet, hvorefter han gav op.

*Pungmejse hun, Porsemosen 2004
Foto: Arne Borg*

Vi har også haft pungmejser i andre moser omkring København, f.eks i Ballerup, og også i Harrestrup Mose i Albertslund.

I 2020 år blev der observeret pungmejse i Vallensbæk Mose. Der var 2 reder og 2 hanner. Det var nok den ene han, der havde rederne, og den anden var bare tilskuer.

På vej hjem fra mosen på cykel kom jeg forbi Tueholm Sø. Dér hørte jeg igen det umiskendelig pungmejse kald. Han var ved at bygge en fin rede på en ø i søen.

Det kunne evt. være den ene af hannerne fra Vallensbæk Mose, der pendlede frem og tilbage. Det var dog alt for sent på sæsonen, så reden blev aldrig beboet. Der blev heller ikke set hunner i nærheden.

En rede bliver først bygget færdig, når han og hun har fundet sammen. Hannen kan bygge på flere reder samtidig.

Når en hun kommer forbi bliver hun præsenteret for de halvfærdige reder. Så vælger hun en, og sammen sætter de indgangs tuden på reden. Først da er reden færdig. Sådan er historien i hvert fald.

*Tueholm Sø, 2020
Foto: Jørn Jensby*

Hvis der er mange pungmejser i et område, kan de finde på at stjæle materiale fra hinandens reder. Mærkelig nok uden at ejeren nødvendigvis bliver sur over det. Han bygger bare videre på sin egen.

Når ungerne er udklækket gælder det om at løbe fra ansvaret. Enten han eller hun stikker af for at gøre sine hoser grønne et andet sted. Det er tid til næste kuld. Ungerne bliver dog ikke ladt alene tilbage.

En af vores Grågæsvenner var meget optaget af pungmejsen, så meget, at vedkommende en sommer slog telt op i Porsemosen og boede sammen med de kære fugle. Med behørig tilladelse fra ejeren af grunden.

Pungmejse han, Porsemosen 2004

Foto: Arne Borg

I 1999 var jeg på tur til Polen med DOF. Her så og hørte vi rimelig mange pungmejser i de gode moser og sumpe. En af de pungmejser jeg fotograferede i Porsemosen var mærket med ringe, som førte tilbage til Polen.

Det var dog intet imod antallet af pungmejser vi oplevede på en senere DOF tur til Donau deltaet i Rumænien. Det var i 2003. Når vi sejlede på de små bifloder så vi rederne, som hang tæt, og vi hørte det dejlige kald fra fuglene. Som jeg husker det altså. Det kan jo være jeg husker forkert 😊

Arne Borg

Det var ikke en stork.....

Jeg besøgte et vennepar, der bor i hus med udsigt over Isefjorden. En græsplæne fører fra huset ned til vandet, hvor en lavvandet kyst med en mudret bund tiltrækker fuglene. Mine venner er ikke specielt interesseret i fugle, men de havde alligevel observeret en meget stor fugl, ja, faktisk flere af slagsen på plænen lige foran huset. Men, som hun sagde: ”Det var ikke en stork”!

Jeg spekulerede på, hvad det var for en fugl, de havde set – og fik så heldigvis syn for sagen, da vi fra vinduet fik øje på 5 storspover, der på få meters afstand var i gang med at fouragere.

Et imponerende syn. **De er virkelig meget store.**

Årstiden var marts, hvor der var et tyndt lag is på det lavvandede område, så fuglene måtte ty til plænen for at få mad.

Fuglens styrke er, at den kan finde føde både i vandet, på vaden og på engen (her græsset).

Hunnen er størst og har et markant længere næb end hannen. Det giver en fordel på vadefloden, hvor hun med større lethed kan finde sandormen og trække den op. Han søger i højere grad føde på engen, hvor han bl.a. finder insektlarver.

I februar var jeg på Askov Højskole, og her så vi på vores ture i det sønderjyske rigtig mange storspover både ved kysten og på markerne - og det bedste var, at der var lyd på dem. En fløjtende storspove er en kæmpe fornøjelse.

Storspove

Foto: Tage Stampe

Vi besøgte også Vadehavscentret, hvor Klaus Melby står for ledelsen.

Vadehavscentret havde fået en større samling udstoppede fugle foræret. Klaus Melby havde fra start af besluttet sig for, at der ikke skulle være sådanne fugle på centret - men ombestemte sig heldigvis, da han pludselig kunne se de pædagogiske muligheder i fuglene.

Han lavede en lille quiz til os. Vi skulle sætte navn på fuglene - f.eks blev vi præsenteret for 5 forskellige hunner af svømmeænder: gråand, knarand, spidsand, pibeand og krikand, som kan være svære, at identificerer, når hannen ikke er i nærheden.

Her havde vi også storspoven i selskab med småspoven. Størrelsesforskellen var tydelig. - Og stadigvæk: **”Hvor er storspoven stor, men alligevel kun det halve af en stork”.**

Grethe Wenzell

Noget om fugleiagttagelser

Inspireret af de mange indlæg med og uden fugleoplevelser fik vi lyst til at berette om en oplevelse, vi havde på en rejse til det nordlige Portugal i september 2021. Interessen for fugle følger jo med overalt, hvor vi færdes, selvfølgelig også på denne tur.

Vi boede 5 dage i Porto og havde fundet en stamrestaurant til aftensmaden. Uden for restauranten stod et stort træ. Fra trækronen var der hver aften i skumringen en vældig kvidder af fuglestemmer, som vi ikke kendte. Vi så også nogle langhalede fugle flyve derind, men i tusmørket kunne vi ikke se, hvad det var.

Den sidste aften vi var i Porto, bestemte vi os for at tage vore kikkerter med og komme i så god tid, at vi kunne se, hvad det var for fugle.

Det begyndte med, at vi så fuglene samles på de omkringliggende bygningers tage og efterhånden flyve ind i trækronen. Til vor store overraskelse så vi, at det var hvide vipstjerter. Vi vidste ikke, at de samles til fælles overnatning, men det gør de altså ifølge fuglebogen!

Hvid vipstjert

Foto: Jette Bjerregaard

Fra Porto sejlede vi ad Douro floden ca. 5 timer til byen Regua. Undervejs så vi bl.a. isflugl, fiskeørn og alpeallike.

Vi havde 3 overnatningen i Regua. Ved hotellet stod to store træer og hver aften i skumringen blev det ene træ fyldt op med hvide vipstjerter og det andet træ med stære. Så der var godt gang i fugle kvidderen. Det var også en fin oplevelse.

Iben Nielsen og Kjeld Olsen

En søkonge koloni på Kap Hoegh.

Jeg var på vej nordover fra Scoresbysund med hundeslæde og fanger Mathias. En længe ønsket drøm var ved at materialisere sig. At dette overhovedet kunne lade sig gøre, skyldtes først og fremmest, at jeg havde ansættelse på byens hospital og var blevet fortrolig med stedet og indbyggerne. Desuden var jeg heldig med vejret og med at mine arbejdskolleger tillod mig denne 3 dages tur.

Det var i begyndelsen af maj i året 1997. Sne og havis lå endnu tykt, men man mærkede at solen var ved at få magt. De 8 hunde trak ivrigt og den eneste lyd man hørte var deres åndedræt og deres poter i sneen. Slædens bevægelser med vrid og bump forplantede sig i kroppen. Vi havde lagt byen med de ca. 450 sjæle bag os og kørte op over passet nord for byen med vid udsigt mod nord - og WOW hvilken udsigt! Mod vest ligger den store Åge Nielsens gletcher, mod øst det uendelige Grønlandshavet, helt isdækket. Derude indefrosset mod NØ lå nogle klippeøer, som vi skulle forbi for at nå næsset, hvor søkongerne havde en koloni. Var de mon kommet?

Pludseligt gik det rigtig stærkt og stejlt ned mod Lillefjorden; hundene løb alt hvad remmer og tøj kunne holde, så det var svært at holde slæden fra at køre ind i dem, trods bremsetov for og Mathias' råb og hængen på bagbremsen. Ili-ili og io og hu (højre venstre stop) lød det fra Mathias.

Foto: Hanne Kapala

En af hundene var ikke agtpågivende nok og der lød et ynkeligt piv, da den kom under en mede. Gudskelov kom den uskadt ud på den anden side og hele spandet fortsatte i fuld fart - med hundene i vild uorden - ned til bunden.

Her fik Mathias stoppet det vilde ridt og fik de sammenfiltrede skagler redt nogenlunde ud, så hundene kunne klare resten.

Nu kørte vi på havisen forbi gletcheren og en lille trekantthytte - illuaraq - dukkede op på et næs - vores midtvejsstop. Efter flere timer på slæden var det godt at rette ryggen. Vi smeltede sne, kogte vand til te og spiste et par klemmer.

Åh nej, der opdagede jeg til min gru, at jeg ikke havde fået sukker med til Mathias' te, men efter en gennemgang af hyttens indhold fandt vi heldigvis lidt i en pose, og turen var reddet. Udsigten til Raffles ø og Ratbone Island m.v. var bjergtagende, men vi skulle jo hurtigt videre, forbi 2 andre næs - Hagen og Snuden inden vi kom i mål og hele tiden tænkte jeg, var de kommet - søkongerne?

Søkonge

Foto: Finn Carlsen

Vi fortsatte over den frosne Lillefjord og der var god fart på et langt stykke med snefri nyis, men så kom der gammelt havis med skosser, som der skulle navigeres rundt om for at ikke hundenes skagler sad fast og slæden væltede. Sådan fortsatte det endnu et par timer indtil Kap Hoegh endelig dukkede op. 2 mindre bygninger skimtedes ret forude - vores mål.

De sidste 500 m vidste hundene, at målet var nær og de trak pludselig voldsomt til, endda op ad skrænten. Nu ventede der mad og rast.

Den røde træhytte lå fint placeret på en tange mellem 2 mindre fjeldvægge. En naturlig boplads med fri udsigt både mod nord og syd. Forårssolen havde smeltet sneen rundt om hytterne og der lå mængder af drivtømmer fra de Sibiriske skove, kæmpestore blankslebne stammer fra års roteren i polarisen og enkelte afblegede hvalknogler ind imellem.

Endelig sås og hørtes der fugle: herlige snespurve fløj rundt, mens ravne, gråmåger og svartbage cirklede foroven. Der var masser af spor af rype og ræv men ingen tegn på søkonger. Mathias fik mig dog noget beroliget med sit: Apparliarsuk - ajungilak, (rolig, søkongerne kommer!)

Det var dejligt at se lidt grøn vegetation, lav og mos - nærmest tørv, hvad da også var blevet brugt til den nedre del på det andet - meget ældre hus.

Vores hus indeholdt alt 'det fornødne' - et lille kammer med en sovebriks og et større rum med et lille bord og et par stole og det bedste: en dejlig stor ovn som M. hurtigt fik fyret op i, hvorefter hundene blev fodret.

Jeg havde medbragt en meget stor gryde med gullasch, mest kød – M. brød sig ikke om kold mad. Den blev hurtigt varmet op på ovnen til M's store glæde. Ups, der var kun én tallerken, så vi spiste på tur. Uhm, dejligt med varm mad og te. Kort tid efter faldt M i søvn på gulvet nær ovnen med hovedet på en rulle plastposer.

Jeg gjorde mig det behageligt i kammeret, toilette kom man jo nemt over, og faldt i søvn.

Lidt over midnat vågnede jeg - ja det var nat - men gennem det lille vindue sås en rosenrød himmel! Mod nord stod solen lige i kanten under havis-horisonten bag et indefrosset isfjeld og farvede himlen i rosa striber - utroligt smukt.

Søkonger

Foto: Hanne Kapala

Jeg hopper i støvlerne, jakken på. Da jeg kommer ud lyder der et fremmed (for mig) højt pibende kor fra fjeldet - Søkongerne var kommet - i titusindvis!!! De sværmede omkring fjeldet i kæmpe flokke, nærmest som myggesværme, og når de passerede skråningen/uren (på ca. 35% hældning) med klippestykker og mindre sten, mos og græs var det ligesom de forsvandt. De fleste var gået ned mellem stenene og man så dem ikke mere. Men de var der! Jeg vækker Mathias, han kigger søvnt, smiler og nikker og går i posen igen. Også jeg sover videre, men afbrudt når jeg hører søkongerne gennem det lidt åbne vindue.

Om morgenen efter 8 og efter lidt te og brød går vi ud og op ad skråningen. Lidt underligt føltes det at Mathias havde sin gamle haglbøsse med og plast sæk i lommen. MEN....som professionel fanger kunne han jo ikke komme tomhændet hjem - og blive til grin. Hm!

Her vil jeg indskyde, at søkongekolonierne var fredede, (fra 1. juni til 15. august) så det var den rette tid - inden ynglen gik i gang - og helt lovligt for de lokale fangere at bringe lidt med hjem til husholdningen fra dette meget lidt besøgte og afsides liggende sted.

Danske forskere havde besøgt Kap Hoegh 10 år før og vurderet bestanden her på vestskråningen til 90-95000 ynglepar, mens hele Liverpool Land, som Kap H. ligger på, i 1984 rummede min. ½ mill. ynglepar. Tallene har løbende været nedjusteret og nu 25 år senere, hvor vi ved og ser at fast isen skrumper ind og det måske (?) er muligt at komme til kolonien med båd, er det en helt anden historie.

Vi går 100-150 m op ad skråningen med de små sorthvide konger sværmende. Jeg holdt selvfølgelig god afstand til min fangerven, for ikke at forstyrre noget for nogen. Jeg sætter mig godt tilrette i uren og kikkert og kamera blev brugt flittigt. Når jeg sad helt stille kom de små kræ gerne

ind på 5-10 m afstand, satte sig i klynger eller parvis på klipperne. Hannerne nærmede sig deres udvalgte med fremadbøjet hoved og skuttet ryg, mens de plirrede med øjenlågene, så det lyste hvidt i alt det sorte. Imponerende parringsspil på første parket! Og hele tiden kom der nye sværme forbi. Pludselig tyndede det ud og kl. 11 var alle væk. Fløjtet 10 km + ud til de åbne polyna'er og sprækker i hav- og pakisen, hvor de festede på små krebsdyr.

Vi gik ned og varmede igen en portion mad og besluttede os for at tage en tur til Rathbone Island. Hytten lå nu i skyggen af fjeldet og vi glædede os til at komme ud i solen på isen. Der var godt med isskruninger på vejen, så M. havde travlt med at styre hunde og slæde uden om det værste. Siddende sidelæns på slæden var det med at holde godt fast i remmene og trække benene til sig igen og igen.

Vi 'gik i land' ved et lille trekantsskur på øens sydside, hvor vi nød solen i læ. M. fortalte at der yngede nogle bramgåsepar på nordsiden og tejt på småøerne lidt nordligere, mens der også var søkonger på visse egnede skrån timer på disse øer. Men der var helt stille mens vi var der, kun en snehare kom forbi.

Pga. de voldsomme isskruninger måtte vi opgive at køre hele vejen rundt om Rathbone så vi satte kursen tilbage til Kap Hoegh.

Vi havde svært ved at konversere ret meget grundet mangelfuld grønlandsk-dansk ordforråd, så efter den obligatoriske opvarmede hotpot kom et par kortspil frem, og Mathias morede sig med at lære en ny kabale. Søkongerne så vi ikke mere til den dag. Men hundeslædekørsel giver en naturlig træthed, så vi gik til køjs tidligt og sov virkeligt godt den nat - med søkonger på nethinden!

Næste morgen var vi klar til afgang tidligt. Søkongerne var ikke kommet tilbage, hvilket vist undrede Mathias. Han havde været oppe flere gange om natten for at spejde.

Slæden blev pakket og hundene spændt for. Som altid var de ivrige for at komme ud at løbe. Vi så en ræv på vej ud til Raffles øen og ellers intet levende.

Ved halvvejshuset - Illuaraq - holdt vi igen ind, fik te og Mathias fik den sidste rest Gullasch - varmet op for 5. gang!! Rugbrøds-klemmerne skulle han ikke nyde noget af. Inden vi tog det sidste stræk tilføjede vi lige et par ord, navne og en dato til de mange andre på hyttens indervægge.

Videre op over sidste udfordring - passet før Scoresbysund. Den stejle opkørsel hev tænder ud - også for hundene, så vi stod af og jeg besteg opkørslen i min egen tid, med tungen ud af halsen. Endelig så vi de første huse og Scoresbysundfjorden forude med de efterhånden velkendte silhuetter af indefrosne isfjelde. Vi var hjemme igen efter en uforglemmelig tur til søkongens rige.

Foto: Hanne Kapala

Hanne Kapala

Tur til Skåne-Tranås d. 21-23. februar.

Det var en mørk og stormfuld morgen i februar at 21 friske grågæs mødtes ved Jacobs bus i Ballerup. Vejrudsigten var ikke prangende, til gengæld havde vi god plads i bussen, da der var afbud fra 6 Grågæs.

1. stop var ved Krankesjön, hvor vi spiste ”10-mad” og på trods af øsende regn havde vi forskellige ”obs”, bl.a. musvit, træløber og spætmejse.

Peter blev den heldige vinder af et lakridsbolsje, fordi han spottede turens første røde glente. Fra fugletårnet blev der set (måske) en lille Skallesluger hun. Det blev diskuteret tilbage i bussen og man enedes om at det måtte være en lille skallesluger hun.

Videre til Vombs Enge, der var oversvømmet til ukendelighed, men Jacob førte os tørskoet gennem området.

Det regnede så meget, at vi ikke kunne se ud af vinduerne, men spottede dog en flok bramgæs på marken i det fjerne. I et forsøg på at få dem til at lette, steg Peter ud af bussen og legede havørn, hvilket bramgæssene ikke lod sig imponere af – de blev hvor de var, mens vi kørte videre til Vombsjön.

*Det var den oplevelse vi gerne ville have haft:
Flyvende bramgæs i sol.*

Foto: Tage Stampe

Her regnede det nu så meget, at vi nægtede at forlade bussen.

Vi kørte videre til et skovområde, hvor vi gik en tur for at se ud over en sø. Vi hørte musvitter og en flagspætte.

Vi kom hurtigt tilbage til bussen og af med det våde regntøj (igen). Videre til Snogholmsjön, hvor Jacobs lov: ”Undtagelsesvis frokost i bussen”, trådte i kraft – tak for det.

På vej mod Fyledalen kørte vi gennem ”De 1000 søers land” – men nu med opklaring.

Vi så rød glente, havørn og ikke mindst kongeørn.

Kongeørnen gik til på angreb på en hjort – dramatisk – men naturens orden.

På en grøn mark stod en stor flok sangsvaner og tog sig dekorative ud.

I Fyledalen var den lille bæk blevet til en brusende elv.

Vi fik serveret lumumba og Lenes engelske søsterkage. Ovenover os kredsede 3 glenter og vi så ravn og hørte grønspætte. Overalt var der store flokke af sorte fugle (råger, krager og alliker).

Vi ankom til vandrehjemmet i Tranås ved 16.30-tiden og havde god tid til hvil inden aftensmaden.

Middagen bestod af ”svinefilethoved med blå oste sauce og brænd kartofler”.

Gunilla, (Skåne/Tranås’ værtinde) havde forsøgt at oversætte fra svensk til dansk.

Bjarne havde traditionen tro medbragt rom og flødebolle.

Foto: Bjarne Andersen

På andendagen vågnede vi op til solopgang og udsigt til sol de næste par dage. Grøniriskens sang hørtes og der sås kernebidere i de store træer på kirkegården.

Turens første stop var åen ved Nymølle, hvor vi håbede på vandstær.

Næste stop var Tosteberga, hvor vi blev modtaget af en havørn og spiste 10-mad i en solkrog med havudsigt og Jägermeister, som Jens havde medbragt.

Videre til Landön, hvor der var et stort opbud af gravænder, troldænder og bjergænder. Peder og Mollerup så en svartbag indtage en fladfisk med stort besvær.

På vej til Pulken kørte vi atter gennem de ”de tusind søers land”. Ved Pulken stod der kun 2 traner på lang afstand og en overflyvende enlig trane.

Til gengæld fik vi en stor flok viber og et par havørne samt Jacobs lumumba og Lisbeths kage med pærer.

En vandrig udgave af Pulken

Foto: Bjarne Andersen

Ved Halla Mölla boede de sure og ugæstfrie svenskere. Jacob måtte ikke parkere - der var skilte med adgang forbudt og trusler på liv og død, hvis vi overtrådte forbuddet. Men vandfaldet var storslået og turen værd. Minus vandstær plus sumpmejse.

Aftensmaden bestod af kyllingebryst med fyld og dejligt tilbehør. Aftenen sluttede med Bjarnes rom og flødebolle.

På hjemvejen slog vi et smut forbi Appeltorps "Lamm og vildt", hvor der var mulighed for at svinge dankortet.

Videre til Fyledalen, nu i sol, ingen ørne, men mange glenter i luften.

I Abbekås fik vi 10-mad og havlitter.

Havlit han i vinter/forårsdragt

Foto: Allan Gudio Nielsen

Ved Näsbyholmsjön var der observation af flere andearter.

Mens vi indtog vore madpakker spottede Jens en vandrefalk og hele flokken strøg af sted over stok og sten og ærgrelse over, at ingen havde skop med. I mellemtiden var vandrefalken konverteret til en tåmfalk og Jens undskyldte, at vi kom for sent til bussen.

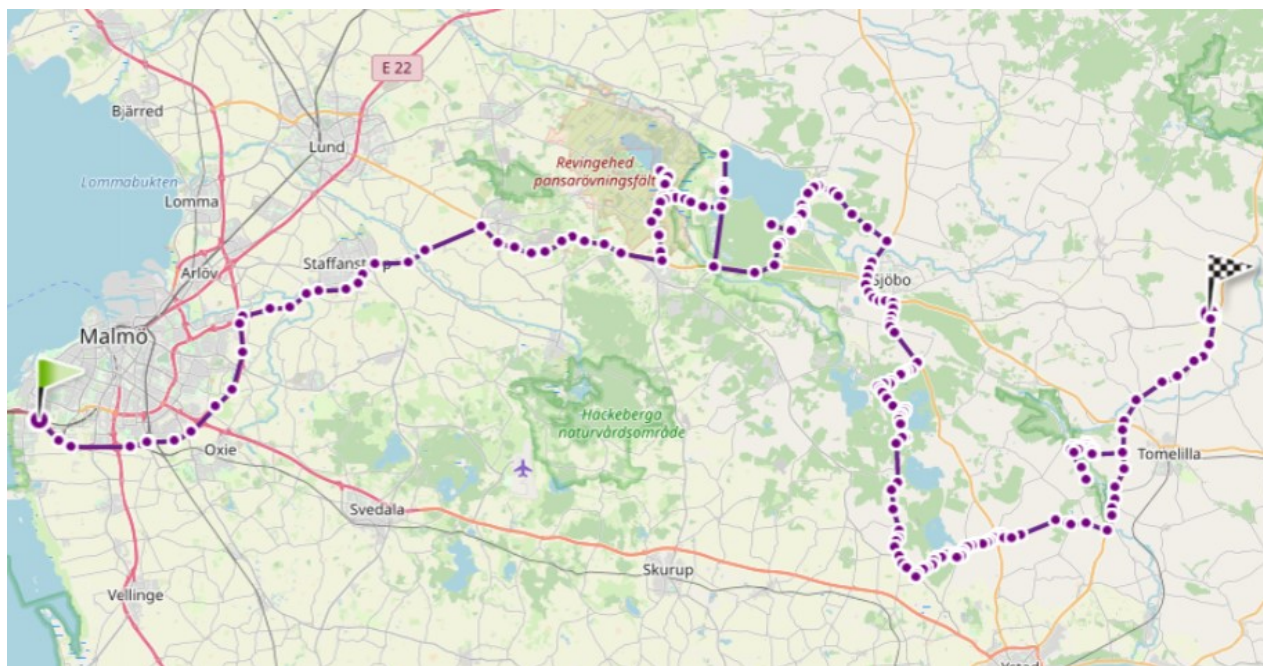
Et sidste stop ved Grönalundsjön og Jacobs lumumba og Gittes brownies.

Det blev til i alt 61 arter og Jens til den heldige vinder.

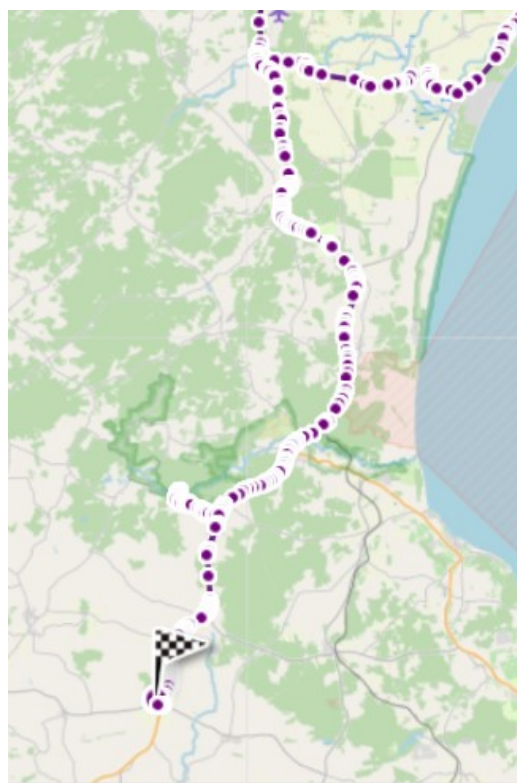
Tak til turledererne for en dejlig tur.

Birgit Jacobsen

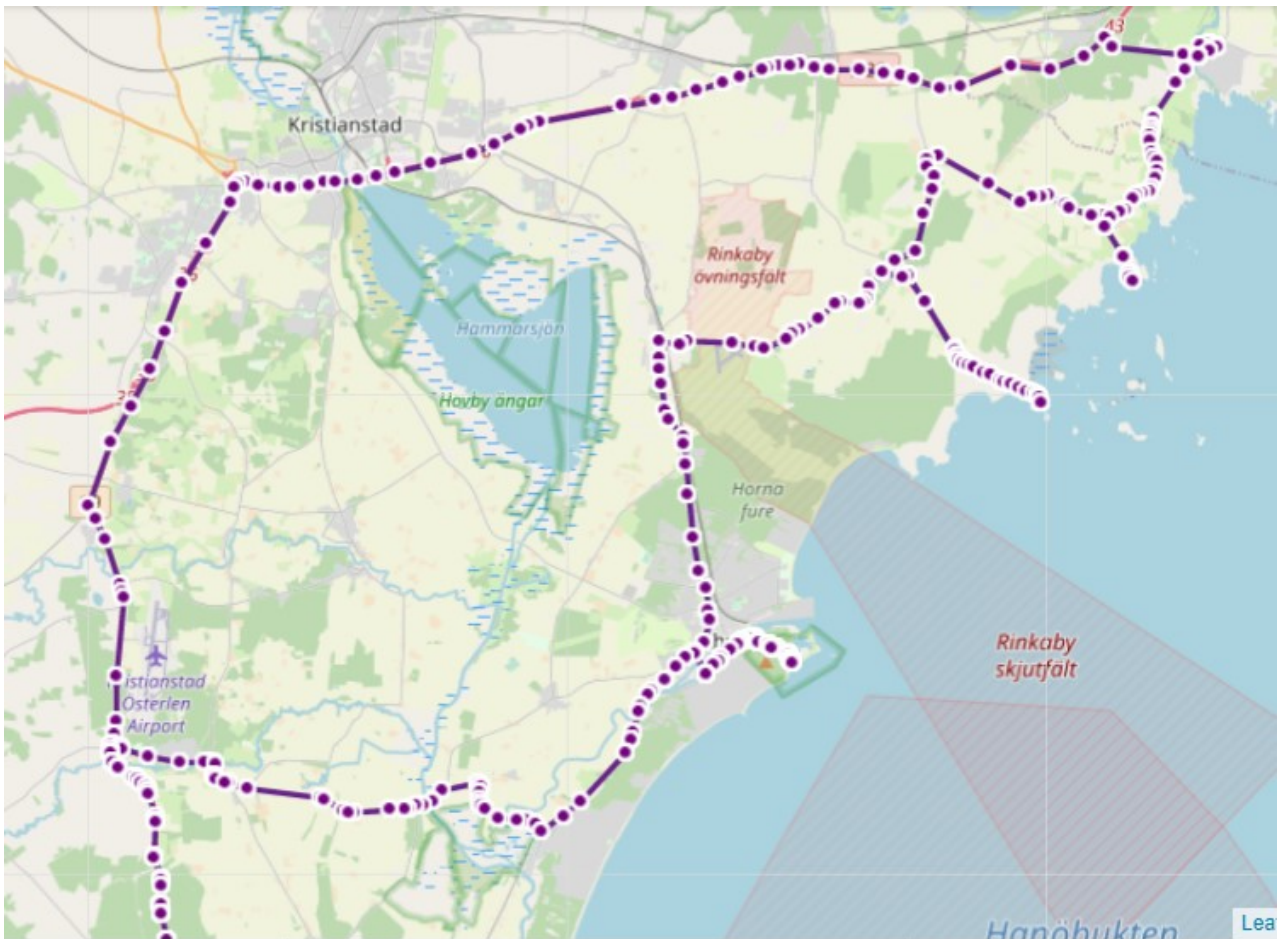
Ruten vintertur Skåne/Tranås 2022

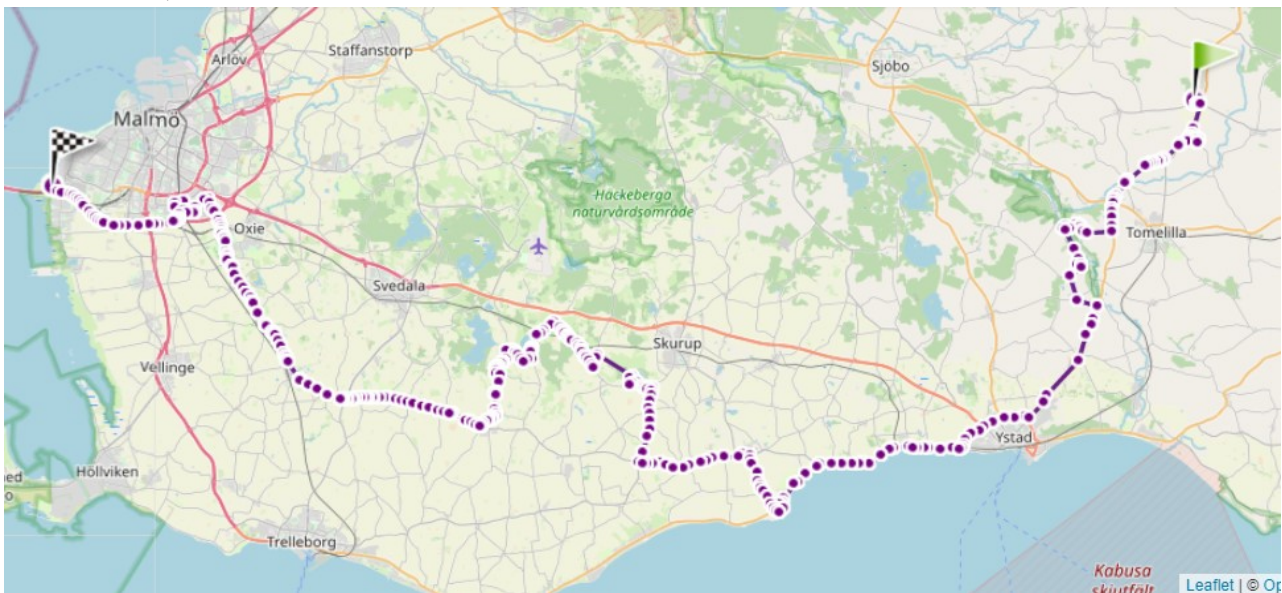
Ruten vi kørte mandag fra stoppet ved Skånegården via Krankesøen (Revingehed panserøvningsfelt), Vombs Enge/Vombsøen, Snogeholmsøen hvor vi sad i bussen og spiste, Fyledalen og til Skåne-Tranås.

Vi startede tirsdag morgen fra Skåne Tranås og kørte mod nord til første stop ved Nymölle (Det øverste højre hjørne på kortet nedenfor). Herfra gik turen via Tosteberga, Landøen, Äspet, Pulken og til Halla Mølle på kortet ovenfor, hvor der er en afstikker ind i landet nord for Skåne Tranås.

Hjemturen onsdag gik via Appeltorps Lamm & Vilt, Fyledalen, Abbekås, Näsbyholm Sø og skov, Grönalund Sø.

Bjarne Andersen

En fugletur med Thomas Vikstrøm ved Gentofte Sø.

Grågås

Foto: Tage Stampe

Onsdag d. 8. juni har I mulighed for at møde Thomas Vikstrøm, som har indvilget i at lave en morgentur for Grågæssene.

Thomas Vikstrøm er biolog, ansat i DOF og caretaker for Gentofte Sø

Turen bliver fra kl. 7-9. Mødestedet er i den nordlige ende af søen ved Brogårdsvej.

Der kan parkeres på de tilstødende veje. F.eks. Ermelundsvej

Det er en tur med tilmelding og et begrænset deltagerantal, så alle har mulighed for at få glæde af Thomas's store viden om fugle, blomster og naturen ved søen.

Vi drikker kaffe/te efter kl. 9.

Tilmelding: til Grethe: grethewenzell@webspeed.dk eller mobil: 51229985

Taffelandekuld

Foto: Henrik Friis

Judasøre ved Kyndbyværket

Foto: Bjarne Andersen

Judasøre - en spiselig vintersvamp

Svampen Judasøre (*Auricularia auricula-judae*) er en af de relativt få svampe, man kan finde om vinteren og i forårs månederne.

Judasøre ses oftest på gamle hylde træer, sjældnere på andre løvtræer som birk, elm, ask og bøg. Svampen er mørkebrun og bruskagtig og meget vejrfølsom.

I fugtigt vejr er de store, bløde og vingummiagtige og når vejret er tørt, er de små, indtørrede og hårde.

Den mærkelige svamp minder om et øre.

Ifølge bibelen forrædt Judas Jesus. Sagnet siger, at Judas fortrød sin gerning og hængte sig i et hylde træ. På stedet, hvor hans øre ramte træet voksede svampen Judasøre ud.

Judasøre findes over hele verden og bliver bl.a. brugt i det kinesiske køkken, hvor den anvendes både frisk og tørret. Judasøre kan spises, f.eks. i supper, salater eller i ris.

Oplevelsen ligger mere i den særegne bruskede konsistens end i smagen, som ikke er ret kraftig.

Tørret judasøre tilbydes af og til i handlen.

Svampen er rig på jern, kalium og magnesium og indeholder desuden fosfor, silicium og vitamin B1

I kinesisk medicin bliver svampen brugt til patienter, der lider af åreforkalkning og til behandling af kredsløbssygdomme – og skulle også have en gunstig virkning på kolesteroltallet.

Oplysninger ifølge nettet **Grethe**

Afviklede foredrag

Mark Desholm om fugletrækkets gåder

Den 9. februar 2022

45 forventningsfulde Grågæs trodsede corona, regn og blæst, og var mødt frem til 2 meget interessante timer med Mark Desholm. Det var fortællinger om lysloggere, radiosendere, gps og gammeldags ringmærkning, men også om returtræk og hvorfor, om vindretning, månekik og radarudstyr.

Fremragende formidling, med gode og velanbragte eksempler, billeder og små videoer. Mark var indtil sidste år ansat i DOF og er nu sekretariatschef på Christiansborg. Han har skrevet PhD om vindmøller og fugle, det hørte vi en smule om til sidst. 15 blev hængende til et lille nachspiel.

Flemming Kragh Hansen

Et foredrag ud over det sædvanlige.

Den 16. marts 2022

Så skete det, der ikke måtte ske – enhver arrangørs og foredragsholders mareridt:

En teknik, der ikke ville samarbejde. Vi troede, at vi havde taget højde for alt (2 projektorer, 2 computere m.m.) og en tekniker med stor snilde, men det var bare ikke nok.

At holde et fugleforedrag uden billeder er så godt som en umulighed, bare ikke når man hedder Kim Skelmose.

Kim, som er leder af ”Projekt ørn” holdt os i ånde i halvanden timer med sin store, viden, karisma, humor og evne til at gøre fortællingen levende.

Han fik os til at bruge fantasien – til at se billederne for os: Den 4 kg tunge ørneunge, der blev hentet ned fra en 6-7 m. høj rede, ørneungen, der ikke ville samarbejde, men satte kloen i Kims hånd osv.

Der var stor spørgelyst undervejs, spørgsmål, der blev besvaret og gav anledning til nye historier.

Kim Skelmose er alene om at ringmærke havørne i Danmark, et arbejde der kræver mod, styrke og entusiasme. Han er en ildsjæl, der gør et stort arbejde for ørnene, samtidig med at han nødvendigvis må passe det arbejde, der giver ham ”smør på brødet”.

Grethe Wenzell

Onsdag den 5. januar 2022 – Tur i egne biler til Kyndby, Selsø og Østerskov

Vi var 20 Grågæs, som mødtes kl. 10.00 ved Kyndbyværket, hvorfra vi gik den sædvanlige tur mod syd. Der var edderfugle på vandet og vi var så heldige, at en vandrefalk kom glidende over os lige da vi havde forladt parkeringspladsen – der er stadig vandrefalk på Kyndbyværket

Vandrefalk ved Kyndbyværket

Foto: Jette Bjerregaard

På vandet var der toppet skallesluger, strandskader, toppet lappedykker, gravand og hvinand.

Kaffen blev indtaget i skovkanten inden vi gik tilbage til bilerne, hvor vi undervejs havde en overflyvende flok sjaggere.

Herfra kørte vi til Selsø, hvor nogle gik på rundvisning i kirken, medens andre begyndte at obse. En rovfugl var i gang med at fortære sit bytte i vandkanten - var det en havørn der blev chikaneret af en gråkrage? Det viste sig bare at være en musvåge, men alligevel spændende at se på.

Udsigt over Selsø

Foto: John Kristensen

Derudover var der gravænder, troldænder, taffelænder på søen samt overflyvende blisgæs og grågæs.

Frokosten blev indtaget langs muren til kirkegården og med behørig fejring af Flemming, som nytårsaften rundede et årti. En sølvhejre lettede fra engen for enden af p-pladsen, men uheldigvis var jeg den eneste der så den, så den tæller jo ikke i det officielle regnskab.

Sidste stop var Østerskov, hvor Flemming viste os, hvor der var en havørnerede. Den gik vi ind for at se. Der var ingen ørne, men alligevel imponerende så stor reden er.

Reden set på ca. 200 m afstand

Foto: BjarneAndersen

Reden er udpeget og størrelse m.v. drøftes

Foto: Bjarne Andersen

Da regnen tog til, blev vi enige om at slutte turen her, efter at have set 27/28 arter på en dag, der havde sol den første time, hvorefter det blev vådt.

Bjarne Andersen

Referat af bustur til Sydsjælland onsdag den 26. januar 2022

Det var en kold og mørk morgen, hvor 35 grågæs besteg Jacobs bus i Ballerup lidt før klokken 8. Det blæste og småregnede, og det så ikke for godt ud heller efter vejrudsigten.

Vi kom af sted til tiden, og inden vi var ude af Ballerup kommune var der også grågæs over bussen, det var et godt tegn. Efter opsamling på 31a kørte vi sydpå mod Haslevfrakørslen. Ingen musvåger på vejen; den første musvåge sås så sent som ved 15.30 tiden, og lige derefter, den første og eneste tårnfalk.

Vi kørte forbi Præstemose ved Haslev, øst om Porsemosen, og forbi Gødstrup Engso. Der kunne ikke stoppes pga. mangel på parkeringsmuligheder, i småregn og på god afstand, var der intet at se.

Rådmandshave

Foto: Bjarne Andersen

Første stop ved Susåen og Rådmandshaven, hvor vi, belæssede med de medbragte basser, som Kjersti og Niels havde købt fra morgenstunden, begav os langs åen mod Styrtten. Basserne var meget populære!

Vi så vandstære, en flot stor skallesluger han og tyrkerduer. Vi gik ad den anden åbred tilbage til bussen, indimellem i let regn.

Næste stop ved Græshoppebroen i Karrebæksminde. Broen var blevet renoveret, i hvert fald var skiltningen ændret, så bussen blev på Sjælland, og vi gik over broen og ned til lystbådehavnen/stejlepladsen, og kikkede ind i fjorden.

Vi så edderfugl, mange små lappedykkere, en sæl og lidt ænder. Sigtbarheden var ikke for god, og det stormede kraftigt.

Vi skulle have været til det yderste Enø, men var forhindrede af broens ændrede status, så vi tog en lidt sen frokost ved Bjørnebæk Sø, med bjergand, overraskende mange storspover, havørne og flokke med troidand og taffeland.

Bjørnebæk Sø var en interessant lokalitet, hvor fugletårnet og frokostpladsen lå i læ for vestenvinden.

Ved Bjørnebæk Sø konstaterede vi, at vi havde tid til en lokalitet mere, og vi kørte til Bisserup Havn, selvom vi vidste, at vinden ville stå lige ind fra havet. Det var dog blevet tørvejr allerede ved Bjørnebæk Sø, men der var koldt og meget blæsende på Bisserup Havn. Der blev sat vand over til Lumunbaer, og der blev købt pænt ind af den varme drik.

Spidsand hun og han

Foto: Finn Carlsen

Spidsand hun og han

Foto: Finn Carlsen

I Bisserup Havn så vi igen skalleslugere, lille lappedykker, storspove, strandskade, gravand, rødben, og lille lappedykker og mindst 40 hanner af spidsand.

Det var stadig generelt dårlig sigt, med begyndende opklaring ved Bisserup Havn. Vi kørte rundt om noret mod Holsteinsborg, ad en smal vej, med store træer, som Jacob zigzaggede imellem, og vi holdt 30 sekunder og så en større tusindtallig gåseflok; bramgæs og grågæs.

Efterhånden var det tid at køre mod Kyse Overdrevsvej/Stubberupvej. En kilometer før Stubberupvej så Jacob de første glenter, og der så vi glenter i træ mod vest, og flyvende mod øst. Det var lidt svært at tælle, der var vel 12-15 i træet, og mindst 20 i luften til begge sider. Vi kørte mod Stubberupvej, og så over den lille lund vel 30/35 glenter i luften. Det er svært at sige hvor mange gengangere, der kan have været, men mit estimat er 60 røde glenter i alt. Vi så ingen i løbet af dagen.

Glenter går til ro

Foto: Flemming Kragh Hansen

Vi kørte ad Stubberupvej, rundt om marker med solbærbuske og så 45 rådyr samlet på samme grønne mark, og vi fik et sidste kik på glenterne, idet Jacob parkerede bussen på Overdrevsvejen. Der var vi 5-8 minutter ude af bussen med glenter over småskovene, før de gik til ro. Det var klaret så meget op, at vi kunne se blå himmel, lige inden solnedgang klokken 16.35.

Vi var tilbage i Ballerup klokken 17.50; 20 minutter senere end planlagt. Vi så 41 arter fugle, ikke så dårligt en januardag.

Flemming Kragh Hansen

Onsdag den 9. marts – Tur i egne biler til Nordhavnstippen.

Godt 45 grågæs mødtes på det yderste af Oceankaj, i let tåge, dårlig sigt, der op ad dagen ikke blev bedre, snarere tværtimod.

Der var flere nye gæs, dejligt at se, og trielen på Nordhavn havde måske også lokket en og anden til.

Triel blev det ikke til, men vi kikkede ind i det forjættede og forbudte land, hvor trielen sidst var set dagen før, efter lastbiler og entreprenørmaskiner var kørt hjem.

*Triel fra Sri Lanka
Foto: Lis Kastrup*

Lidt baggrund om området, og om Lynetteholm blev givet, og Peder Agger fortalte om kampen for at få blot 100 hektar til natur, vel at mærke natur kreeret af opfyld med indbygget bakke.

Herefter kørte vi i kortege til Fiskerihavnen, hvor det lykkedes at finde parkeringsplads til de +16 biler vi var kørende i.

Vi gik forbi Fisketorvet, med 10-12 svartbage på taget, forbi Meyers Køkken og rundt om de 2 søer. Dagens hits var skægmejse, og en skovskade, der blev set i krattet.

Foto: Bjarne Andersen

Dagens oplevelse var grågæs i mudder. Ved turens afslutning skulle passeres nogle meter med 15-20 cm mudder/lerslam, med fin fast overflade. Nogle gik på brædderne, som triel-kikkerne i søndags havde lagt ud, andre gjorde ikke. Der blev rensset sko og støvler med pinde, græs og sten.

Sigtbarheden forhindrede kik efter suler, og først efter frokost med udsigt i tågen mod Tuborg havn, begyndte det så småt at lysne.

De trækkende traner vi havde håbet på, passerede først Nordhavn efter kl. 14, ifølge Dofbasen.

I alt så vi 28 arter.

Flemming Kragh Hansen

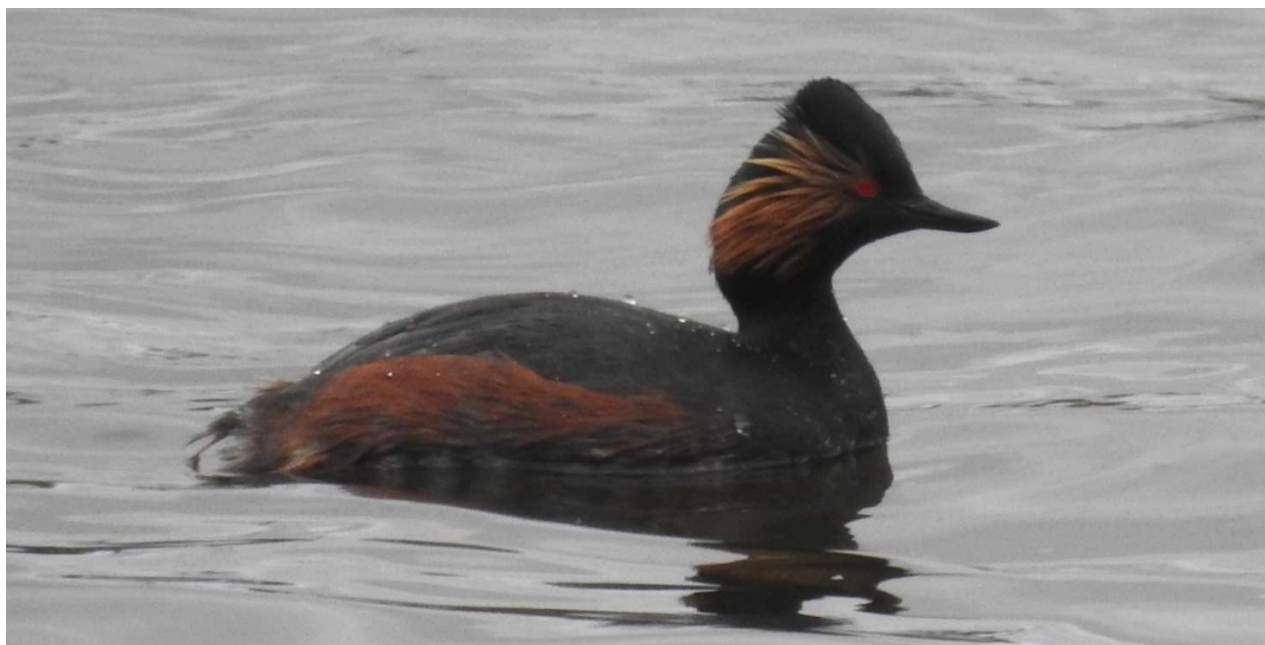
Onsdag d. 30. marts, bustur til Tempelkrog, Hov Vig og Korshage

Vi var knap 35 grågæs, der mødtes ved Ballerup Rådhus for, kl. 7.00 med Joan i turlederstolen, at sætte kurs mod Odsherred med første stop ved Tempelkrog, hvortil vi ankom kl. 7.50.

Jacob havde en opgave for ”dronningen”, om det er hans hustru eller Dronning Margrethe 2, blev vi aldrig klar over, men vi havde i stedet Lars som chauffør – han var grundigt instrueret af Jacob, så vi var trygge.

Bussen blev parkeret ved skolen i Ågerup, hvorefter vi begav os på turen rundt om søen indenfor diget. Vi gik i samlet flok til søen, hvor vi delte os i 2 grupper, en gruppe ville gå hele turen rundt (5,93 km), medens den anden gruppe fortsatte over diget, hvor de ventede på os, så vi kunne mødes til 10 kaffen.

Det var en utrolig fuglerig tur, idet vi på første stop nåede 54 arter (bl. a. sølvhejre, sorthalset lappedykker, spidsand, skeand, gravand, hvinand, toppet skallesluger, musvåge, tårnfalk, gærdesmutte, sumpmejse, ravn, stillits, gulspurv og rørspurv).

Sorthalset lappedykker

Foto: Bjarne Andersen

Et uddrag af de mange klyder

Foto: Bjarne Andersen

Ruten vi gik rundt om søen 5,93 km.

Efter kaffen gik vi til bussen og kørte mod Hovvig, hvor vejret undervejs viste sig fra sin lunefulde side med sne.

Vel ankommet gik vi over dæmningen for at se, om vi kunne spotte den nordiske lappedykker der var set der dagen før. Enhver form for observation vanskeliggjordes af sneen, der dalede stille ned. Vi nåede over dæmningen, så dog ikke lappedykkeren, men derimod blå kærhøg hun, stor skallesluger og næsten tilbage over dæmningen kom en havørn glidende.

Foto: Bjarne Andersen

Tilbage ved bussen blev frokosten indtaget, medens stor flagspætte, rødhals og til slut jernspurv blev observeret.

Foto: Bjarne Andersen

Da vi skulle køre videre til sidste stop – Korshage – satte Bjarne sig i turlederstolen, og vi nåede uden problemer frem. Vi gik til kysten og kiggede efter suler, men inden den første sule var observeret, opdagede Lisbeth A et marsvin relativt tæt på hvor vi stod – mange nåede at se det, når det gennembrød overfladen.

Senere så vi suler, sortand, fløjlsand, edderfugl og to særdeles samarbejdsvillige sorte bynkefugle (han og hun), der var så venlige at sidde i de lave buske tæt på hvor vi stod. En del af gruppen gik en tur til spidsen af Korshage, hvor der var endnu flere suler.

Tilbage ved bussen blev lumumbaen indtaget – det gjorde godt i det kølige vejr – inden vi igen satte kurs mod Ballerup. Turen gik igennem en stor snebyge (fra kort efter Nykøbing Sj. til Albertslund) inden vi ankom til Ballerup kl. 16.30.

En fin tur med 65 arter.

Bjarne Andersen

Grågæssenes ture april – september 2022

Ture: Hvis du har behov for kørelejlighed i forbindelse med turene, er du velkommen til at kontakte Pamela Bartholomeusz 2482 4345.

Spørgsmål om ledige pladser på busturene rettes til Jan Chr. Møllerup på 4050 8487 eller mail f.mollerup@mail.dk

Turledere: Bjarne Andersen (4055 2314), Joan Klausen (5192 8836), Ib Sørensen (4029 9710) og Flemming Kragh Hansen (4020 0345)

Hvis du i sidste øjeblik forhindres i at deltage i en bustur, bedes du kontakte en af turlederne, så vi ikke står og venter på dig.

Onsdag den 20/4 kl. 7.00 – 18.00.

Bustur til Lolland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved 31A til Sydhavsøerne, hvor vi besøger nogle af de gode fuglelokaliteter. Maks 32 deltagere. Indbetal kr. 320,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/3. Efter den 15/3 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487).

Onsdag den 4/5 kl. 9.00 – 14.00.

Tur i egne biler til Gundsømagle Sø og Bolund.

Da der ikke er plads til, at vi alle holder på samme parkeringsplads, har vi besluttet, **at turen kræver tilmelding til Bjarne Andersen senest den 15/4 enten på telefon 4055 2314 eller på mail bispe32@youmail.dk**, hvorefter I får at vide hvor mødestedet er. Ved Bolund kan der være meget vådt og mudret, hvorfor vandtæt fodtøj anbefales.

Mandag den 16. – torsdag den 19/5 kl. 6.30 – 17.00.

Bustur til Østjylland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og forventer at køre via Odden til Østjylland, hvor vi besøger en række spændende fuglelokaliteter. Maks 31 deltagere. Vi bor i dobbeltværelser på Skanderborg Vandrerhjem med udsigt over Skanderborg Sø - med linnedpakker, morgenmad og aftensmad samt aftenkaffe. Frokosten skal du selv sørge for, men der er et fælleskøkken samt køleskab på værelserne. Drikkevarer til maden skal købes på Vandrerhjemmet. Pris i delt dobbeltværelse kr. 3.350. Vi har et begrænset antal enkeltværelser til en merpris på kr. 750. Indbetal kr. 3.350/4.100 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/4. Efter den 15/4 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487).

Onsdag den 25/5 kl. 17.00 – ca. 22.00.

Tur i egne biler til Tryggevælde Ådal.

Vi prøver denne gang at lave turen som en aftentur i Ådalen, hvor vi kan nyde alle sangerne til de går til ro. Vi mødes ved Strøby Kirke og går den sædvanlige tur.

Onsdag den 8/6 kl. 7.00 – 9.00.

Morgentur rundt om Gentofte Sø – Begrænset deltagerantal.

Vi har fået Thomas Vikstrøm til at guide en tur rundt om Gentofte Sø. Vi mødes ved den nordlige ende/Brogårdsvej og går med Thomas i spidsen rundt om søen. Vi slutter turen med den medbragte kaffe.

Tilmelding efter først til mølle princippet til Grethe Wenzell på telefon 5122 9985 eller på mail grethewenzell@webspeed.dk.

Onsdag den 15/6 kl. 7.00 – 18.00.

Bustur til det østlige Skåne/sæsonafslutning.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling i Tårnby over Øresundsbroen og videre til

det østlige Skåne, hvor vi besøger nogle af de gode lokaliteter. Max 35 deltagere. Indbetal kr. 330,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/5. Efter den 20/5 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487).

Onsdag den 3/8 kl. 9.00 – 14.00.

Tur i egne biler til Staunings Ø.

Vi mødes på parkeringspladsen ved Jersie Strandpark og går til den sydlige ende af Staunings Ø. Efter fuglekiggeriet er der mulighed for en tur i bølgen blå i forbindelse med frokosten – så husk badetøj.

Onsdag den 17/8 kl. 9.00 – 14.00.

Tur i egne biler til Klydesøen og Hejresøen.

Vi mødes på parkeringspladsen i Kongelunden og går gennem skoven til Hejresøen og Klydesøen.

Onsdag den 31/8 kl. 7.00 – 17.00.

Bustur til Falsterbo.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling i Tårnby over Øresundsbroen og videre til Falsterbo. Max 35 deltagere. Indbetal kr. 325,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/7. Efter den 1/8 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487).

Mandag den 12/9 – torsdag den 15/9 kl. 6.30 – 17.00.

Bustur til Nordjylland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører via Odden til Århus, hvorefter vi fortsætter til Lille Vildmose inden vi sidst på dagen kører til Fjerritslev, hvor vi skal bo på Idrætscenter Jammerbugt. Her har vi fuld forplejning inkl. kaffe til madpakkerne, som vi dog selv skal smøre. Under opholdet besøger vi en række spændende fuglelokaliteter. Maks 31 deltagere. Vi bor i dobbeltværelser og har et begrænset antal enkeltværelser. Drikkevarer til maden skal købes på Vandrerhjemmet. Pris i delt dobbeltværelse kr. 2.950 og i enkeltværelse kr. 3.450. indbetal kr. 2.950/3.450 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/6. Efter den 1/7 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487).

Onsdag den 28/9 kl. 10.00 – 14.00.

Tur i egne biler til Stevns.

Vi mødes ved Mandehoved og kører til forskellige steder på Stevns.

Eventuel framelding til endagsbusture må finde sted senest onsdag ugen før turens afholdelse. Det indbetalte beløb returneres, fratrukket et ekspeditionsgebyr på kr. 50.-/pr. ekspedition.

BEMÆRK: VI SENDER INGEN BEKRÆFTELSE PÅ ENDAGSBUSTURE. DU ER PÅ LISTEN, HVIS IKKE DU HØRER FRA OS. PÅ FLERDAGSBUSTURE SENDER VI BEKRÆFTELSE PÅ DIN TILMELDING

Redaktion: Grethe Wenzell, E-mail: grethewenzell@webspeed.dk

Næste blad udsendes i juli måned. Deadline: d. 20. juni 2022

